

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 16. Apologia rebellium Bohmiæ Procerum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

etiam Catholici sedato tumultu ad suos quiete reverfi sunt.

Sæc. XVII.
A. C. 1618.

§. XVI.

Apologia rebellium Bohemice Procerum.

Postquam igitur Mathias Turrianus Comes effervescentem primo impetu rebellionem contra Legitimum suum Regem per atrox illud facinus eo deduxerat, unde præcisa spe veniæ & crescente sceleris vinculo se ipsam revocare haud posset, de validis promovendæ seditionis auxiliis cogitare cœperat; quocirca missis ad Silesiæ, Moraviæ, Lusatiaque Principes & Ordines Protestantes literis eos ad ferendas suppeticas sollicitabat, eodemque tempore, quo adversus Cæsarem fœdera & arma parabat, simul divulgatis Pragæ literis se suosque Cæsareæ Majestatis fidos, obsequentissimosque esse subditos ventosis, infidisque verbis jactabat: Hic enim semper usitatus fuit Heterodoxorum mos, ut Regis sui Cæsarisque obsequium nunquam jactantius venditent, quam cum illud apertissime prostituunt: reverentiam & honorem Majestatis ore, calamisque defendunt, dum adversus eandem Majestatem bella & seditiones conflant, omnesque, qui

Papus epitome rer.

Germ. Merc. Gallob. tom. 12. lib. 2.

Carafa Germ. rest.

Sæc. XVII. eos ad officium redigere nituntur, tan-
 A. C. 1618. quam Imperatoris hostes traducunt, at-
 que uno eodemque halitu pariter Cæsarem reipsa lædunt, & verbis laudant. Ejusmodi malignam obsequii jactantiam complectitur Protestantium Bohemorum Apologia, quam biduo post Ministrorum ejectionem Pragæ typis editam divulgant, in qua nefandum hoc scelus apud Cæsarem potius præfracte defenderunt, quam debita submissione deprecari essent. Præprimis enim Ecclesiasticis & præcipue Jesuitis imputabant, quod Regem suum, totumque Regnum unacum omnibus subditis Romani Pontificis jugo submittere, & Protestantes graviter affligere, atque eos hæreticos nominare, & violato Rudolphi diplomate calumniis obruere adlaborarint. His fuse deductis, addebant Sectarii, se quidem negare haud posse, quod non expectato legitimo, & in comitiis decreto confessu iudices sese literarum Majestatis ipsosmet fecerint, ad id tamen necessitate compulsos esse, eo quod in Brunoviensi & Clostergrabienfi causa ne auditi quidem, impellentibus eorum hostibus a Cæsare damnati fuissent, proin constare, quod Catholici Ordines id unice agerent, ut per insidias, & sub æquitatis specie *honestos Cæsarique fideles subditos e medio* tollerent, libertatem

tatem Religionis abrogarent, literis- Sæc. XVII.
 que Majestatis everfis Utraquistas eo A. C. 1618.
 redigerent, ut eorum defensores nec
 ipsis subvenire, nec Religionis liberta-
 tem tueri possent. *His de caussis, pro-*
sequebantur illi, adversus Slabatam &
Martinizium tanquam pacis turbatores in-
sureximus, eosque, cum dignitate sua ad
authoritatem Cæsaream, Regiamque mi-
nuendam turpiter abuterentur, unacum ipso-
rum Secretario adulate & confusionum
Authore per fenestras, more veteri ()*
præcipites dedimus, nec ignoramus, quid
porro adversus eos, cum vivi evaserint,
eorumque bona, necnon contra cunctos, qui
ipforum patrociniū sumpturi, vel literas
Majestatis perversuri sint, vindictæ & sup-
plicii parare debeamus: Eo fine in arce Pra-
gensi modo Congregati de necessaria Regis,
Regniq̄ defensione deliberationem institui-
mus, non quidem, quod vel Ferdinando
 D 4 Regi

(*) Scilicet Hussitarum, qui anno 1483.
 suscitata seditione quosdam Catholicos Sena-
 tores trucidarunt, & die 20. Septembris Pragæ
 ex Curie fenestris Consulem dejecerunt, eo-
 quod fidem Catholicam contra recens natam
 hæresin defendisset. Pari furore etiam Batho-
 rius secta Calvinista in Transylvania in Ortho-
 doxos sæviebat. An autem tantam inhumani-
 tatem imitari honestum sit, aut ea *more ve-*
teri honestari valeat, prudens judicet.

Sæc. XVII. Regi nostro repugnare, vel Catholicis, se
 A. C. 1618. quiete vivere velint, molestiam ullam creare
intendamus. Non putamus igitur vel Cæ-
 sarem aliter id accepturum, vel ejus Amicos
 Catholicos ob sumptas in eos pœnas novi
 aliquid molituros, sed universos, attento,
 quod neque contra Cæsarem, & Regem no-
 strum, neque contra Religionem Romanam
 moliri quicquam voluerimus, excusatos nos
 habituros, quinimo speramus, eos sedulo
 promoturos, quicquid ad pacis publicæ &
 privilegiorum conservationem facere pote-

Acta Bohem. runt. Hanc apologiam Sectarii Proce-
 anno 1620. res statim ad Cæsarem miserunt, ad-
 edita p. 9. ditis literis, quibus protervia sane huc-
 usque non audita, non modo se jure in
 Cæsareos Ministros desæviisse, sed etiam
 in alios eisdem haud absimiles inquire-
 re, legumque severitate eos plectere
 velint, Cæsari palam denuntiabant,
 addentes, quod hunc in finem quos-
 dem ex suis Directores, qui pro Sectæ
 præsidio de necessariis prospicerent,
 constituerint; quoniam vero id eo ex
 fine non facerent, ut Cæsarem offende-
 rent, aut Catholicis, dummodo pacis
 amantes fuerint, molestiam caussarent,
 sed ut Cæsaris primo, dein sui, suo-
 rumque patrociniū susciperent, hinc
 se sperare ajebant, Cæsarem se excu-
 satos habiturum, & hostium suorum
 patrociniū minime susceptorum, sed
 potius

potius de illis poenas sumpturum; cum Sæc. XVII.
ipfi vitam, fortunasque omnes pro Cæsa- A. C. 1618.
ris, sui que Regis salute profundere para-
tissimi essent. Quam ficta vero & men-
 dax fuerit hæc eorum erga Regem suum
 obtemperatio, patuit ex feditiosa Tur-
 riani oratione, necnon ex omnibus,
 quæ postea contra Cæsarem & Ferdi-
 nandum per summum nefas moliti sunt;
 quippe vilipensa Regis sui autoritate
 statim Regni administrationem invaden-
 tes, Magistratum veterem amoverunt,
 & triginta directores, quos ex suis ele-
 gerant, Præsidi Turriano Comite Re-
 gni Senatum esse iusserunt, eis que ur-
 bis & arcis claves tradiderunt, cum- Struv. Pe-
 que hæc impune ausi essent, audaciores riod. 10.
 facti, omnes Regiæ Ministros, urbis Sect. 8. §. 9.
 Magistratus, populumque adigunt, ut
 hisce directoribus fidei, quam paulo an-
 te legitimo suo Regi devoverant, sacra-
 mentum exsolverent: postea Bruno-
 vienses captivos emittunt, omnesque
 Catholicos, Regiosque Ministros, qui
 eorum perfidiam execrabantur, cater-
 vatim in vincula coniiciunt Monasterium
 San-Coronense unacum Ecclesia deva-
 stant, obvios quosque atque inter eos
 sexdecim Monachos trucidant, Regios
 ministros Officio deiiciunt, urbes
 quasdam per nefas occupant, muni-
 untque, necnon milites ex Regiis re-
 ditibus

Sæc. XVII.
A. C. 1618.
 ditibus conscribunt, vectigalia, census-
 que publicos novis indictionibus extor-
 tos in Regni calamitatem depeculan-
 tur, inque usus suæ factionis avertunt,
 atque e toto Regno, vix duobus oppi-
 dis exceptis, Regios exauctorant, eii-
 ciuntque, ac denique arma etiam in
 Bohemiam, Silesiamque, ipsam post-
 modum Austriam, reliquasque Provin-
 cias Cæsari subiectas movent: Denique
 Calviniani Prædicantes omnis rebellio-
 nis auctores, divulgatis famosis libellis
 ubique populum ad seditionem concit-
 arunt, imo & ipsum Fridericum Pala-
 tinum Electorem postea ad Bohemiæ
 Regnum evocarunt.

§. XVII.

*Jesuitæ publico edicto ex Bohemiæ
 Regno proscripti.*

Cum vero Bohemi rebelles non modo
 Regem, sed & Cæsarem instigan-
 tibus Jesuitis in se concitatos suspi-
 centur, aliunde vero ex horum bonis
 ac divitiis pingue spolium sibi polliciti
 essent, die prima Junii una omnes pub-
 lico hoc edicto ex universo Bohemiæ
 Regno proscribere, hujus severitatis
 causas his verbis exponentes: *Omni-
 bus tribus sub utraque Ordinibus satis
 constat, quantis periculis, & incommodi-
 tatibus*